

[Stegger Nielsen.]

anden. Den akademiske Uddannelse er noget for sig, den er der Brug for indenfor visse Skoleformer i vort Land, nemlig i det højere Skolevæsen. Seminarierne er ogsaa noget for sig, de er for Folkeskolen, og jeg finder ikke, det er noget Plus, at man søger at sætte dette akademiske Stempel paa dem; jeg finder, det er noget, der hører hjemme under videre Uddannelse, og den kan foregaa paa forskellige Steder. Vi vil meget gerne være med til at yde vor Medvirkning til, at der skabes gode Forhold ogsaa med økonomisk Støtte paa dette Omraade. Men jeg vil gentage, at Læreruddannelsen bør være ens, den bør være en almen Uddannelse, der tager Sigte paa Folkeskolen og paa Folkeskolen alene.

Om selve Lærerprøvens Afholdelse og de derhenhørende Bestemmelser saavel som Bestemmelserne i §§ 12, 13 og 14 vedrørende Seminariernes Lærere og Øvelsesskolens Lærere finder jeg ikke Anledning til at fremsætte Bemærkninger. Jeg vil dog finde, at det kunde have været naturligt og rimeligt, at man ikke helt havde strøget Betalingen paa vore Seminarier, men bibeholdt en rimelig Betaling. Vi kunde udmærket gaa med til at overlade til den højtærede Minister at fastsætte denne.

Derimod vil jeg gerne, inden jeg slutter, omtale § 15, der omhandler de private Seminarier. Den Paragraf finder vi for skarp, vi finder, at der her tillægges Undervisningsministeren en Myndighed, der er for stor, idet Undervisningsministeren efter § 15 skal erkende Forstandere for private Seminarier for skikkede og egnede til Gerningen. Det finder jeg er for stor en Myndighed. Jeg mener, at man udmærket kunde være blevet staaende ved Ordningen fra 1894, der siger, at private Seminarier, som gennemfører Undervisningen i samme Omfang og i samme Maal som Statsseminarierne, kan for 6 Aar ad Gangen faa Godkendelse af Ministeriet. Heri finder jeg, der er Garanti nok, og at man udmærket kunde have bygget videre paa denne Udvikling.

Endvidere vil jeg sige, at jeg opfatter det saaledes, at det foreliggende Lovforslag ikke berører Forskolelærerindeinstitutionen, en Institution, som jeg finder god, svarende, som den er, til sit Formaal: Arbejdet med Smaa børn rundt omkring i vore Skoler. Disse Lærerinder har gjort god Fyldest i deres Gerning under de beskedne Kaar, der er givet dem. Vi ønsker denne Institution bevaret, og jeg maa forstaa det saaledes, at den ikke berøres af det Lovforslag, vi be-

handler her, men jeg har dog ønsket at sige det.

Endelig vil jeg nævne, at det forekommer mig, at denne Reform vil blive af ikke ringe økonomisk Omfang for Staten — der er opstillet et Budget i saa Henseende, der findes som Bilag i den af Folketinget under 12. Februar afgivne Betænkning. Jeg tør ikke betvivle Rigtigheden af de Tal, der her er stillet op, men jeg er tilbøjelig til, at tro, at det vil gaa her, som det ofte gaar, at Beregningen vil vise sig ikke at holde Stik, og at Uddannelsen tillige vil blive dyrere for Seminarieeleverne. De skal have et Aar lagt til deres Seminarietid, og de skal have meget længere Tid til at forberede sig.

Sluttelig skal jeg samle mine Udtalelser i nogle enkelte Punkter, fordi jeg finder, det vil være praktisk for det kommende Udvalgsarbejde, at man kender hinandens Standpunkter. Jeg vil da sige, at Venstre anser den skærpede Optagelsesprøve i den Form, som den har i Lovforslagets § 4, 2det Stykke, for at være for streng. Det vil fremgaa af det, jeg har sagt. Vi kan ikke indenfor vort Parti medvirke til at fremme en Optagelsesprøve, der er afgrænset til den bestemte Form, som den har faaet i § 4, Stk. 2. Det er for os det springende Punkt i hele Lovforslaget, det er det centrale. Naar den højtærede Minister — men det har jeg ikke hørt, det maa først vise sig — og de ham støttende Partier — det maa ligeledes vise sig, hvor stort et Tal der er med her — fastholder dette som et Ultimatum, kunde det synes vanskeligt at faa en Forhandling i Gang om Læreruddannelsesspørgsmaalet i det høje Landsting. Men lad det nu ligge til Udvalgsbehandlingen, og lad os se, hvorledes denne former sig. Jeg tvivler ikke om, og det vil jeg dog sige paa det nuværende Tidspunkt, at selv om vi kommer til at staa alene med vore Krav om, at Adgangen til vore Seminarier skal være almindelig og ikke for let, men dog ikke saa streng, at den favoriserer Børn af visse Kredse af Landets Befolkning frem for andre, vil denne Betragtning blive delt af mange Landet overbaade i By og paa Land. Men lad det nu ligge, indtil vi ser, hvilke Muligheder der er.

Jeg tror ikke, vi staar ene med vort Synspunkt i denne Sag. Jeg har haft den Glæde at se en Artikel af Lederen af det københavnske Skolevæsen, Hr. Skoledirektør Fossing. I denne Artikel, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil citere et Par Ord af, udtaler han følgende:

„Seminarieuddannelsen bør tage Sigte paa Folkeskolen og paa den alene; enhver